

Moció per prevenir i conscienciar de les persones que degut als trastorns mentals han derivat en suïcidis.

Els trastorns mentals en la nostra societat encara estan poc visualitzats i depen quins fins i tot estigmatitzats, ja que en molts casos la pròpia societat no accepta la gent amb aquests problemes. Volem persones perfectes, que siguin tolerants a l'estrès, que siguin roques davant dels sentiments...

Per desgràcia això no sempre és així i cal lluitar per revertir aquesta situació. Els adolescents, per exemple, moltes vegades s'els hi demana seguir un patró de comportament exigent i competitiu en alguns casos incompatible amb la seva fase de desenvolupament.

Els trastorns mentals poden aparèixer en qualsevol edat (TDA, TOC, bipolar, trastorns de conducta alimentària, esquizofrènia, depressió, psicosis...).

Per desgràcia moltes persones no han estat diagnosticades correctament, altres no han arribat al sistema de salut públic, altres han hagut d'accedir a un sistema privat de salut mental. I no sempre les víctimes han pogut fer front al trastorn.

Voldria dir que jo no em considero víctima. Jo he patit la pena de la pèrdua d'un ésser estimat, la mare, que va decidir marxar per voluntat pròpia conscient que la seva vida, no era VIDA.

Això és el que ella, la meua mare em va deixar escrit:

"No té solució, no serveixo per res, em falla la memòria i ningú ho pot entendre. No saben el que és la por al carrer. No demanis res a ningú em fa molta vergonya..."

T'estimo molt, enten-me. Perdona'm.

Es impossible estimar més. (14-6-2017)."

Com podeu veure en aquest trosset, us faig partícip de com de difícil els hi és enfrontar-se a la vida, fins al punt de decidir dir prou.

Sovint es parla del suïcida com de la **mort silenciada** i de la **necessitat d'informar i sensibilitzar** per millorar la prevenció, com s'ha fet en el cas dels accidents de trànsit, el consum de drogues i alcohol, o la Sida, per exemple. Segon *l'Anàlisi de la mortalitat a Catalunya* (Departament de Salut, 2017) la **taxa de mortalitat dels accidents de trànsit a Catalunya** ha passat **de 12,60** (morts per cada 10.000 habitants) al 1999 a **3,24** al 2017.

Una informació rigurosa als mitjans de comunicació, amb testimonis de recuperació i sense sensacionalisme, pot ajudar molt en aquest sentit. Altres estratègies de prevenció passen per garantir el coneixement i l'accés dels ciutadans als recursos existents (de salut mental, socio-sanitaris, associacions...), i les polítiques públiques i plans d'acció de totes les administracions (Codi Risc Suïcida a Catalunya).

Es per això que aquest mes, coincidint amb la celebració de la Marató en pro de les malalties de salut Mental, m'agradaria instar a l'Ajuntament de Berga a:

PRIMER Assegurar la implementació de l'Acord del Govern de la Generalitat 215/2010, de 16 de novembre, pel qual es va aprovar el Pla integral d'atenció a les persones amb trastorn mental i addiccions

SEGON. Posar en valor la tasca de totes les entitats que treballen per la sensibilització, el reconeixement i la defensa de les persones amb algun tipus de problema de salut mental.

TERCER. El compromís de l'Ajuntament de Berga a seguir lluitant per millorar el suport en la prevenció del suïcidi, primera causa de mort no natural entre els adults a Catalunya. Informant i sensibilitzant, sense sensacionalismes per tal de fer-hi front. També en els més joves, per fer front als casos de Bulling...

QUART. Traslladar aquest acord a la Generalitat de Catalunya i la Federació Salut Mental Catalunya.